

man skal svare, men ikke til Indtægt de Renter, man faar af de Penge, man faar ind.

Jeg skal nu snart slutte mine Bemærkninger om Sagen. Jeg kan ende med at slaa fast, at det, da vi forhandlede om Statsbrandforsikringsfonden, var en Forudsætning fra alle Sider, at Reserve-Pensionsfonden skulde deles saaledes, at der kom 5 Millioner i Statsbrandforsikringsfonden, og at Kassebeholdningen forøgedes med 4 pCt. Man maa gaa ud fra, at alle, der havde med Sagen at gøre eller i alt Fald kom i nær Berøring med den, maatte være klare over, at Reserve-Pensionsfonden bestod af bl. a. 5,6 Mill. Kr. Statsgæld, og naar der taltes om, at noget skulde gaa ind i Kassebeholdningen og Resten skulde ligge i Statsbrandforsikringsfonden, medens ingen talte om, at der skulde ske en ekstraordinær Afskrivning paa Gælden, maa alle antages at have ment, at den Gæld, Statskassen hidtil havde haft, skulde bevares. Dernæst vil jeg sige, at det Forslag, jeg her har forelagt for det høje Ting, og som jeg vil opfordre det høje Ting til at vedtage med den Ændring, som er foreslaaet af Flertallet, og som jeg kan modtage, ikke forøger Statens Gæld med noget Beløb, ikke med 1 Øre, og det forøger heller ikke Statens Udgifter med 1 Øre. Det omskriver 5,6 Mill. Kr. fast Statsgæld, som til Dato har været fast Statsgæld, der har været opført som saadan i Statsregnskaberne Aar efter Aar med en Forrentning af 5 pCt., til en $3\frac{1}{2}$ pCt.s Gæld, og endvidere giver det Ret til til sin Tid at udstede Obligationer for denne Gæld. Det er en meget lille Foranstaltning, det skal jeg villig indrømme, og der er saa vist ingen som helst Grund til at lave nogen stor Alarm for den. Men, hvad det ærede Medlem vil opnaa, er jo, for at gaa til Sagens Kærne og sige det rent ud, at formindske Statens Kassebeholdning med 5,6 Mill. Kr. Denne Lyst tør jeg maaske tilskrive den Omstændighed, at det ærede Medlem er i Opposition til Regeringen. Der er jo altid hos Oppositionen en vis Tendens til at ville formindske Mængden af de Midler, som Regeringen raader over, og det ærede Medlem er i Aar — ikke i Fjor — kommet i Tanker om, at her var der en Lejlighed, hvor der maaske var Mulighed for at berøre Kassebeholdningen et Beløb. Det ærede Medlem vil ikke have, at disse 5,6 Mill. Kr. maa kunne blive kontante i Finansministerens Haand ved en simpel Konvertering, naar en saadan en Gang

lader sig foretage og Kassebeholdningens Tilstand kræver det. Nej, naar de atter virkelig skulde komme Kassen til gode, skulde det efter det ærede Medlems Mening ske paa den Maade, at Finansministeren formelt forøgede Statsgælden med det samme Beløb, hvormed det ærede Medlem ønsker, at den nu ekstraordinært skal formindskes. Det er jo en Lyst, som jeg gerne skal tilgive det ærede Medlem, men det forekommer mig ærlig talt ikke, at der er nogen Grund for dette høje Ting til at kaste sig i Ilden derfor. Selve Foranstaltningen er meget lille. Hvis Forslaget bliver forkastet — ja, der vil ikke kunne ske store Ting, der vil ske det, at Gælden vil blive ved at eksistere for Statskassen, thi jeg kan ikke stryge noget af Statens Gæld uden Hjælp af Bevillingsmyndigheden, det vil sige fra begge Ting. Da jeg ikke har nogen saadan Hjælp, kan jeg ikke gøre det. Den vil blive opført som 5 pCt.s Gæld, medens den, hvis man følger mit Forslag, bliver en $3\frac{1}{2}$ pCt.s Gæld. Og jeg vil ingen Ret faa til at udstede Obligationer derfor. Men det er heller ikke noget Livsspørgsmaal, thi der er ingen Tvivl om, at den Dag, vi virkelig kunne gennemføre en fordelagtig Konvertering, vil dette Ting ogsaa give mig denne Ret. Jeg anser altsaa ikke Foranstaltningen for i og for sig betydelig, men for fornøftig og rimelig og i fuldeste Overensstemmelse med de Forudsætninger, under hvilke vi behandlede Loven om Statsbrandforsikringsfonden, og jeg skal derfor meget tilraade det høje Ting at vedtage den.

Brandes: Det glædede mig at høre den højtærede Minister udtale, at Sagen ikke er et Livsspørgsmaal for ham, og det er derfor muligt, forekommer det mig, at føre denne Debat under meget rolige Former. Der var maaske hos den højtærede Finansminister nogen Mislyd overfor den ærede Ordfører for Mindretallet (P. G. C. Jensen), som ikke ganske stemmer med dette Udtryk om, at det ikke er noget Livsspørgsmaal for ham. Jeg synes, at han var mere aggressiv i sine Udtalelser overfor dette ærede Medlem, end man skulde tro, naar Sagen, som han til Slutning sagde, dog var ret ligegyldig for den højtærede Finansminister.

Jeg har søgt, som andre ærede Medlemmer vel have gjort, at sætte mig ind i denne Sag; jeg er bleven foranlediget dertil ved de Udtalelser, den ærede Ordfører for Mindretallet kom med ved 1ste Be-